

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobkyně **T. G.**, zastoupené JUDr. Milošem Macků, advokátem se sídlem Mahenova 13, Blansko, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 9. 2003, čj. OAM-2791/VL-11-ZA05-2003, vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 55 Az 831/2003, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 7. 12. 2004, čj. 55 Az 831/2003 - 45,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Odměna advokáta JUDr. Miloše Macků **se určuje** částkou 2150 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného označeným v záhlaví tohoto rozsudku nebyl žalobkyni (dále též „stěžovatelka“) udělen azyl podle § 12, § 13 odst. 1 a 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“); současně bylo žalovaným rozhodnuto o tom, že se na žalobkyni nevztahuje překážka vycestování podle § 91 zákona o azylu.

Rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 7. 12. 2004, čj. 55 Az 831/2003 - 45, byla zamítnuta žaloba proti tomuto rozhodnutí žalovaného. Ve včasné kasační stížnosti stěžovatelka uvedla, že žalovaný v řízení o udělení azylu porušil § 3 odst. 4, § 32 odst. 1, § 34 odst. 1 a § 46 spr. ř. Dále se stěžovatelka odvolala na čl. 43 a čl. 53 Příručky postupů a kritérií pro určování právního postavení uprchlíků s tím, že žádá zrušení rozsudku Krajského soudu v Ostravě a vrácení věci tomuto soudu k dalšímu řízení. Současně stěžovatelka požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 21. 2. 2005, čj. 55 Az 831/2003 - 69, byl stěžovatelce ustanoven zástupcem advokát JUDr. Miloš Macků. Usnesením ze dne 12. 5. 2005, čj. 55 Az 831/2003 - 81, jej Krajský soud v Brně vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení usnesení uvedl, v jakém rozsahu a z jakých konkrétních důvodů je kasační stížnost podávána, v čem stěžovatelka spatřuje porušení § 3 odst. 4, § 32 odst. 1, § 34 odst. 1 a § 46 spr. ř. žalovaným v řízení o udělení azylu s tím, že v případě neodstranění vad kasační stížnosti může být kasační stížnost odmítnuta.

V doplnění kasační stížnosti ze dne 31. 5. 2005 zástupce stěžovatelky zopakoval obecná tvrzení z kasační stížnosti, přičemž opět pouze citoval zákonný text příslušných ustanovení správního řádu, v nichž stěžovatelka spatřuje pochybení žalovaného. Zástupce stěžovatelky v obecné rovině poukázal také na čl. 43 a čl. 53 Příručky postupů a kritérií pro určování právního postavení uprchlíků.

Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti namítl, že tvrzení stěžovatelky jsou i po doplnění kasační stížnosti obecná, neboť nejsou podložena důvody a argumenty. Proto žalovaný navrhl zamítnutí kasační stížnosti a nepřiznání odkladného účinku.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že o kasační stížnosti nemůže věcně jednat a musel ji odmítnout z následujících důvodů.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost nesplňuje náležitosti pro to, aby na jejím základě bylo možné rozhodnutí krajského soudu věcně přezkoumat. Pouhý obecný odkaz na § 3 odst. 4, § 32 odst. 1, § 34 odst. 1 a § 46 spr. ř. a citace některých mezinárodněprávních dokumentů neumožňují Nejvyššímu správnímu soudu kasační stížnost věcně projednat, neboť v těchto odkazech nelze spatřovat důvody kasační stížnosti. Stěžovatelce byl pro řízení o kasační stížnosti ustanoven zástupcem advokát, jenž byl vyzván k odstranění vad kasační stížnosti tak, aby uvedl, v jakých skutečnostech spatřuje porušení § 3 odst. 4, § 32 odst. 1, § 34 odst. 1 a § 46 spr. ř. Usnesení obsahovalo řádné poučení o možnosti odmítnutí kasační stížnosti v případě neodstranění vad podle § 37 odst. 5 s. ř. s. použitého obdobně podle § 106 odst. 1 poslední věta s. ř. s. Doplnění kasační stížnosti, které soudu zaslal zástupce stěžovatelky, však nelze považovat za řádné doplnění kasační stížnosti, k němuž byl zástupce stěžovatelky soudem vyzván. Zástupce stěžovatelky se totiž namísto uvedení skutečností, v nichž jsou spatřována porušení uvedených ustanovení, omezil pouze na zopakování obecných tvrzení, na základě nichž Nejvyšší správní soud nemohl rozhodnutí Krajského soudu v Brně přezkoumat.

Takovou kasační stížností se tedy Nejvyšší správní soud nemohl zabývat, neboť v ní nebyl dán rozsah přezkumu rozsudku soudu prvního stupně. Nejvyšší správní soud přitom není povinen ani oprávněn sám vyhledávat možné důvody nezákonnosti rozhodnutí soudu prvního stupně. Pouhá citace ustanovení správního řádu a některých mezinárodněprávních dokumentů nepředstavuje důvody kasační stížnosti. Zastoupená stěžovatelka byla Krajským soudem v Brně vyzvána k odstranění vad kasační stížnosti a řádně poučena o možnosti odmítnutí kasační stížnosti v případě, že tak neučiní. Kasační stížnost však nebyla doplněna v rozsahu, který by umožnil zdejšímu soudu přezkoumat zákonnost napadeného rozhodnutí krajského soudu nebo přezkoumat vady řízení před tímto soudem. Nejvyšší správní soud proto konstatuje, že přes výzvu soudu a poučení o možných následcích nebyly odstraněny vady kasační stížnosti a tato skutečnost představuje nedostatek, pro který není možné v řízení o kasační stížnosti dále pokračovat.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost stěžovatelky podle § 37 odst. 5 s. ř. s. použitého obdobně podle § 106 odst. 1 poslední věta s. ř. s. odmítl. Za této procesní situace se z důvodu nadbytečnosti již samostatně nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. použitého přiměřeně podle § 120 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí návrhu – kasační stížnosti nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Stěžovatelce byl pro toto řízení před soudem ustanoven zástupcem advokát; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7 s. ř. s., § 120 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokátovi částkou 2 x 1000 Kč za dva úkony právní služby – první porady s klientkou včetně převzetí a přípravy zastoupení a doplnění kasační stížnosti ze dne 31. 5. 2005 a dále 2 x 75 Kč paušální náhrady hotových výdajů, v souladu s § 9 odst. 3 písm. f), § 7, § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, celkem 2150 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. srpna 2005

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu